

અનંતીબે, કાગસરના, ગાંધી અને

દારૂમાર્ગિયન આવી રહ્યા પગે

પુરતકો બનાવનાર

દેવુચરી બાબર બીચપુના પાસે

સુખે

મરદારી કાલકા મુવત્તરુચર કરાવી

આ પુરતકના સરવે હાથ માર કરાવી

ખરીદી લીધાહેને તેને માલને સ્વામીને

આપ્યા છે.

કે. સં. ૧૯૭૭, ૭૫

પી "વાવર" પી-ટી. પ. મેલમાં

અનુકરણની અપરુદ્ધતકાળ

આપુ છે.

ક્રિમલ ર. આવા

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक १८३८ वर्गीक

पुस्तकनुं नाम लोडुप्रिय वायन २०२३-२

विषय २ - : १२१

❖ ઝેમ ઝેચ. મેહરઅલીનો ❖

❖ સુંદર ❖

અને પુસ્તક

સંપૂર્ણ

અરેબિયન નાઈટ્સ

(અલેક્સ લએલા ગુજરાતીમાં) અથવા

એક હજાર અને એક રાતની ગમ્મત.

આવૃત્તિ બીજી—થોડા વખતમાં બહાર પડશે.—આવૃત્તિ બીજી
હિંચા કાગલ, ચોખી મુંબઈની છપાઈ, સુંદર બંધાઈ, સુધડ સફાઈ
અને મનહર મોટા ચિત્રો સાથે.

કીમત. ❖ અગાઉથી નામ નોંધાવનાર પાસેથી ફક્ત ૩. ૧૧.
પુસ્તક બહાર પડ્યા પછી ૩. ૩ પડશે.

ફક્ત એક પોષ્ટ કાર્ડ ઉપર તમારું નામ, ઠામ, ઠેકાણું, ગામ અને
ધંધો નીચેના સરનામે લખી મોકલવાથી કાંઈપણ નાણું અગાઉથી લીધા
વગર પુસ્તક બહાર પડેથી ફક્ત ૩. ૧૧ માં આપવામાં આવશે.

અરેબિય નાઈટ્સનો કોઈ કહેવાતો સસ્તો કચરો પુણે પાલો ખરીદ્યા
અગાઉ ઝેમ. ઝેચ. મેહરઅલીવાલી અરેબિયન નાઈટ્સ આવૃત્તિ બીજીના
હિંચા કાગલ, મુંબઈની છપાઈ, સુધડ સફાઈ, સુંદર બંધાઈ સાથે મનહર
ચિત્રો ઉપરાંત ૩. ૧૧ ની કીમતની સરખામણી કરી લેજો.

સરનામું—

અલીદીન ઝેમ, ઝેચ. મેહરઅલી

પુસ્તકો વેચનાર અને જોઈતી ચીજો કીશવતે મોકલનાર

ડુંગરી બજાર—ભીમપુરા પાસે—મુંબઈ.

એમ. એચ. મેહરઅલીના પ્રગટ કરેલા કલગીના સર્વે ગાયન પુસ્તક સરકારી કાયદા મુજબ રજીસ્ટર કરાવી સર્વ હક પ્રગટ કરનારે પોતાના સ્વાધીન રાખ્યા છે. માટે તેમાંનો કોઈપણ ગાયન, અથવા ખ્યાલ અથવા ભાગ ખીમએ છાપવું કે છપાવવું નહીં.

Registered under Act XXV of 1867.

ધરાકોના સગવડ માટે ખાસ

સૂચના

એમ. એચ. મેહરઅલીના પુસ્તકોમાં

પુસ્તકો વેચનાર નાના મોટા દુકાનદાર તેમજ ફેરીઆ જોને પુરતું કમીશન મલે છે જ્યો એમ. એચ. મેહરઅલી ના પુસ્તકો દરેક બુકસેલર પાસેથી મલે છે—ઉપરાંત કોઈ પણ પુસ્તક માટે નીચેના સરનામે પોષ્ટ કાર્ડ લખેથી મુંબઈમાં તથા હીંદુસ્તાનમાં વી. પી. પોષ્ટ મારફતે અને હીંદુસ્તાનના પોષ્ટ મથકોથી બહારના દેશોવરોના ધરાકોને નાણાં અગાઉથી મલે જોઈતા પુસ્તકો મોકલવામાં આવે છે.

સરનામું—

અલાદીન એમ. એચ. મેહરઅલી

પુસ્તકો વેચનાર અને જોઈતી ચીજો કીફાયતે મોકલનાર

ડુંગ્રી બજાર—ભીમપુરા પાસે

મુંબઈ.

લોકપ્રિય ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧ લો-આવૃત્તિ સાતમી.

પ્રીત વીશે ખ્યાલ-મારી જનનો.

તમે પ્રીત કરો તો કરજો જુગમાં એવી
મારી જન-કરીને પ્રીત આપજો પ્રાણ
મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક-૧

એક (બે) દોસ્તદારની સમજે હકીકત વાલા
મારી જન—જરા સમજેની મારા સરદાર
એક છોકરો રજપુતનો એક સાહુકારનો ધણો હુશીયાર.
બંધેની દોસ્તી હતી ધણી બહુ ભારી
મારી જન—એકપર એકનો હતો બહુ ખ્યાર
બંધેની દોસ્તીમાં ફરક નહીં હતો જરા દીલદાર.

બુલ—બંધેની વાતો ધરમાં કોઈ નહીં જાને

ના ખખર નારને નાતો માત પીતાને

મારી જન—હતા બેઉ છેલ છખીલા જવાન
મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક-૨

સાહુકારનો છોકરો રજપુતને કહેવા લાગો
મારી જન—શેહેરમાં ચાલો ફરવા જઇએ
આજ ખુશી છે એવી કસુબા પાણી કરી બધએ.
સામાન કસુબા પાણીનો મંગાવો
મારી જન—પીને મતવાલા હવે થઇએ
ઘોડે બેસી ચાલો વાત દુઃખ સુખની કહીએ.

બુલ—જે વખત બંધેની ફરવા નીકળી સવારી

પોશાક બદલ પર પેરી જરીની જરતારી

બપકો કીધો બેઉ દોસ્તદારોએ ભારી

મારી જન—જેઠને થયા સરવે હેરાન

મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૩

ફરતા ફરતા એક ગલી બાકી રહી વાલા
 મારી જન-હતું જહાં રજપુતનું ધરબાર
 તેજ ગલીમાં ફરવાને આવ્યા મારા સરકાર.
 રજપુતની હવેલી સાત માલની ઉંચી
 મારી જન-સાહુકરની નજર જાં પોંચી ચાર
 પવનથી પડેા ઉડી ગયો ને નજરે આવી નાર.
 બુલ—રજપુતની નાર બેડી શીંગાર કરીને
 સાહુકારના છોકરે જોધ નજર ભરીને
 બેહોંસ થઇને કાધી યાદ હરીને

મારી જન—જોધને ધણો થયો દુરાન
 મોહબ્બત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૪

રજપુતની નારને જોધ થયો દીવાનો
 મારી જન—જોધને થયો ધણો ઉદામ
 રજપુત કેવા લાગો વાલા થયા છો કેમ નીરાસ.
 શું તકસીર હમારી થઈ તે બતલાવો
 મારી જન—આવીને કરોની પાસે વાત
 દીલમાં જુદાઈ રાખો છો તે નથી લાગતું ખાસ
 બુલ—સાહુકારે દીલની વાત કહી સંભલાવી
 પેલી સાત માલપર નાર નજરમાં આવી
 એક પલક બાંખની મારીને સુધ જુઝાવી
 મારી જન—એના ઉપર આપશ મારો જન
 મોહબ્બત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૫

રજપુત દીલમાં લાગો સોચ કરવાને
 મારી જન—દોસ્તએ મારયું ઘેર મારું
 બારીએ બેસીને રાંડએ કીધું નહારું.
 રજપુતે પછી સાહુકારને દીલાસો દીધો
 મારી જન—મેં મહેનત લખશ હું તારા સાર
 જન પથુ મારો જશે તોપથુ કરીશ કામ તારું.
 બુલ—તમે પીકર ના કરો એ મારા પીયારા
 હું કરીશ તમારું કામ અમ દોસ્ત હમારા
 હું ઘેર જઈ હું જાઓ ઘેર તમારા

મારી જન—વચન આપીને ચાલ્યા જુવાન
મોહબ્બત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક—૬

રજપુત પછી ઘેર આવીને બેઠો
મારી જન—ઉદાસી જોઈને કહે છે નાર
તમપર ઉદાસી શાની આવી છે કહોની મારા ભરથાર.
નાહી ઘાઇને ચાલો બેસો જમવાને
મારી જન—રસોઈ કાઢી સરવે તથ્યાર
હલીમલીને જમો ઉદાસી કાઠોની દીલની બહાર.

બુલ—રજપુત કહે છે આ બલ્યું તારું ખાવાનું
શું કરું ગરમ પાણી ને બલ્યું નહાવાનું
દોસ્તદારને વચન આલ્યું છે કેમ ચાલાનું

મારી જન—જો એમાં શું કરે છે હવે ભમવાન
મોહબ્બત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક—૭

રજપુતની નાર રજપુતને કહેવા લાગી
મારી જન—મુસીબત શું તમપર આવી
દીલનો હાલ સરવે પુછ્યો પાસ રજપુતને બેઠાવી.
જે વાતો હતી સાહુકારની દીલમાં તેના
મારી જન—ખની હકીકત સરવે સંભલાવી
સરવે વાતો સાહુકારની નારને કહીને સંભલાવી.

બુલ—આ વાત સમજીને કહેવા લાગી નારી
તમો જાઓ લાઓ દોસ્તદારને કરો તથ્યારી
આ હુકમમાં હાબર રહીશ તમારી ખ્યારી

મારી જન—એનો હું કરીશ પુરો અરમાન
મોહબ્બત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક—૮

રજપુત ખુશી થઈ નીકળ્યો ઘેરની બાહર
મારી જન—આવીને મળ્યો તેજ મુકામ
સાહુકારના ઊકારને પછી કાઢી નખી સલામ.
હું વચન નારનું જમ લઈને યહાં આવ્યો છું
મારી જન—કરીને આવ્યો છું પુરું કામ
આજની રાતે પુલોની સેજપર કરજો તમો આરામ.

બુદ્ધ—તે નારને મારી વાત કહી ના કહેજો
તમે કહી મહીને રંગ રસ હુદી લેજો
અને પ્યાર મોહખત કરી મનમાં રજો

મારી જાન—આપણે તમને ધણો તે માન
મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૬

રજપુત પછી સાવકારને તેડી લાવ્યો

મારી જાન—આવ્યા બધે દીલ જાની

નાર કરી શીંગાર બની જેવી મોહના રાની.

ધરની દાસીપર હુકમ નારીએ કાઢી

મારી જાન—કરો જમવાની તૃચારી

જમી કરીને ઉઠ્યા નારીએ સાહુકારને પાચું પાની.

બુદ્ધ—પાણી પીને ધણરાયો ધણો બહુ વાલો

પછી કહ્યું નારીએ સેજ પલંગપર ચાલો

કેમ થયા દીવાના જરા તો હોંસ સંભાલો

મારી જાન—આત્યારથી બન્યા છો કેમ નાદાન

મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૧૦

રજપુત અને દાસી નીચે આસીને બેઠા

મારી જાન—કે સાહુકાર કરે છે ઉપર વાત

હલી મહીને ચાલ્યા પલંગપર નાખી ગલામાં હાથ.

વાતો કરતાં બંધને ઉંધ આવી ગઈ

મારી જાન—ઉંધમાં ગુજરી અરધી રાત

જાગી ઉઠ્યો સાહુકારનો છોકરો તેને લાગ્યો ઉતપાત.

બુદ્ધ—ધણરાયને ઉઠ્યો અને દીલમાં બહુ બીધો

મારો દોસ્ત નીચે ઉભો છે દગો હુંએ કાઢી

ઉંધાઈ ગયો કંઈ એશ ના હુંએ કીધો

મારી જાન—પુરો ના થયો દીલનો અરમાન

મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૧૧

એવો વીચાર તે બેસીને પલંગપર કાઢી

મારી જાન—પછી ઉતરીને નીચે ચાર

ચારે તરફ ઓરડામાં ફરવા લાગ્યો તે દીલદાર.

સહુ હુંએ નીચે નજર કરીને જુએ છે

મારી જાન—જુએ માંડેલો સહુ ધરનો સંસાર

એક ખુદીએ લટકેલી રજપુતની દાલ તલવાર.

ઝુલ—તલવારપર રજપુતનું નામ લખેલું જોણી
તે નામ વાંચીને એને ધણી થઇ હેરાની
સાહુકાર કહે છે કીધી હુંએ નાદાની

મોની જન—સમજેની ધરીને કાન
મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૧૨

તે નામ વાંચી સાહુકાર ધણો ધબરાયો
મારી જન—કહે છે દીલમાં દીલજની
આ તો દોસ્તનું ઘેર મારા અને આ એની રાની.
મારા દોસ્તને મોહું કેમ કરી દેખાડું

મારી જન—ધુલ છે મારી જીવગાની
મારી ગલાપર ખંજર હાથથી મરી ગયો જની.

ઝુલ—એક ધડી પછી નાર પલંગપર જાગી
સાહુકારને મરેલો જોઇ રડવા લાગી
આવી મોજમજમાં ગમની કટારી લાગી

મારી જન—કામ શું કીધું તુંએ નાદાન
મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૧૩

સાહુકારનું માથું ખોલામાં મુકી રડે છે
મારી જન—મજ દુનીઆની ના કંઈ આખી
તું તો જનથી ગયો એકલી મને રાખી.
મારા ધણીને જઇને જવાળા હું શું આહું
મારી જન—દુઃખમાં મને તુંએ નાખી
તારો મારો ફજોતો હવે દુનીઆ જોશે આખી.

ઝુલ—એમ કહીને નારીએ મારી ગલે કટારી
તે વખત પ્રાણ છોડીને મરી ગઇ પ્યારી
આ દુનીઆમાં કોઇ એવી થશે નહીં નારી

મારી જન—જરા સમજેની મારા દીલજન
મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૧૪

રજપુત નીચે દાસીને કહેવા લાગો
મારી જન—દોસ્તને કેમ લાગી બહુ વાર
ઉંઘાઇ ગયો હોય તો તું જઇને વેલી જગાડ.
આ વાત સમજીને દાસી ઉપર આવી
મારી જન—જુવે ખોતીને બધે કમાડ
જાને જણા મરી પડતા ખાઇ ગલે કટાર.

બુલ—ધબરાખને દાસી કહે હવે કેમ થાશે
 શું જવાબ આપું જમ રજપુતની પાસે
 હું પણ મરું છોડું દુનીઆની આસે
 મારી જન—કટારી ખાધને આપ્યો પ્રાણ
 મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૧૫

એમ કરતાં ચાર સવાર પડી મધ
 મારી જન—ઉદાસી રજપુતને આવી ચાર
 ભગવત જાણે શું થયું દોસ્તને કેમ ભાગી બહુ વાર.
 દાસીને ખખર લેવાને મોકલી ઉપર
 મારી જન—ખખર દાસી પણ નહીં લાવી ચાર
 દાસી પણ તેની થઈ મધ રાંડપર પડજો હવે શીટકાર.

બુલ—આખરે થાકીને રજપુત ઉપર આબ્યો
 ત્રણડેને મરેલા જોઈ ધણો ધબરાયો
 મમગીન થઈને આંખમાં આંસુ લાયો
 મારી જન—પુરો નહીં થયો કોઈનો અરમાન
 મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૧૬

રજપુત ઓરડામાં બેસી ધણો રડે છે
 મારી જન—હરદ રજપુતને થયું ભારી
 દોસતને ખાતર ખોઈ બેઠો ધરખાર અને નારી.
 રજપુત કહે છે કંઈ મળ નથી જીવવામાં
 મારી જન—હાથમાં લઈને તે કટારી
 તે પણ જનથી ગયો કટારી પોતાના ગલે મારી.

બુલ—આ દુનીઆમાં એવો દોસ્ત કોઈ નહીં થાશે
 જો ધણી દોસ્તા કરશે તો ધજત જશે
 ધન માલ તમારો હશે તો લુટી પાશે
 મારી જન—જરા સમજેની ખીજું જયાન
 મોહખત કરો તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

ચોક્ક—૧૭

આ રેની હકીકત તમને ખોલી સંભલાઉં
 મારી જન—સાંભલો સાચું મારું પ્રમાન
 નાર જની દુનીઆમાં જરા સમજેની એવલી પાન.

અને ચુનો થયો રજપુત ધણી છે તેનો
 મારી જાને—કાથો સાહુકારનો છોકરો દીલજીન
 દાસી થઈ સોપારી હવે તું સત કરીને માન
 બુલ-અબદુલ્લુસેનના ખીઆલ સદા રંગીલા
 બમનજીના ચંગપર નીશ્ચિત લીલા પીલા
 દુશમનની છાતીપર ઠોકી દીધા છે ખીલા
 મારી જાન—ખીઆલ કોઈ ગાળે એવો ઇનસાન
 મોહબ્બત કરે તો કરજો એવી રાખી ચીત ને ધ્યાન.

—:૦:—

લાવણી ચાર સાહેલીની.

કાથો સરવે શણગાર પાણી ભરવાને નીકળી ચાર જણી,
 પાણી ભરી વેળાસર જઈએ ઘરમાં વાટ જોતા હશે ધણી.

ચોક—૧

પેલી સુંદર પાણી ભરીને કુવાપર બેઠી નાવા,
 છેલછખીલો આવ્યો જોઈને લાગ્યો તેને સમજવા.
 નાણુક પુતલી રૂપે રૂપાલી જોઈને લાગ્યો અજાન થાવા,
 ચોલીના બંદ ખુલ્લા જોઈને મનમાં લાગ્યો પરતાવા.
 લાગી કઠારી એના કલેજે જેવી લાગી બરછીની ચણી,
 પાણી ભરી વેળાસર જઈએ ઘરમાં વાટ જોતા હશે ધણી.

ચોક—૨

છેલછખીલે પાણી પીધું ત્યારે થયો છે ધશક ગરમ,
 છેડો પકડી લાગ્યો કહેવા મારી સાથ ચાલ થઈ જા નરમ.
 ખીજ સુંદર કહેવા લાગી મુઝા નથી કાંઈ તુને શરમ,
 પાણીના બહાનેથી તું આવ્યો છે કરવાને ભુંડા કરમ.
 જાવા દેતી કુવાપરથી હવે થઈ છે વાર ધણી,
 પાણી ભરી વેળાસર જઈએ ઘરમાં વાટ જોતા હશે ધણી.

ચોક—૩

કેમ મને રોકીને ઉભો છે અરેકુમારા દીલગર જાની,
 મુકી દેતી મારો છેડો કદી ના આવું ભરવા પાણી.
 છેલછખીલો કહેવા લાગ્યો સાંભળ મારી સુંદર રાણી,
 મુકી દેવાનો તુને નથી હું ઘેર ચાલ મારી જાની.
 ઘેર લઈ જવાને લાગ્યો એવી વાત આવીને બની,
 પાણી ભરી વેળાસર જઈએ ઘરમાં વાટ જોતા હશે ધણી.

ચોક—૪

છેલછમીલો ચારે સુંદર લઘ ગયો સમજાવીને,
 ઠંશક કેટલી સાથે કીધો કહી દે ખ્યાલ બનાવીને.
ચાર જણીમાં કાશી કાણ રહી છે અમર મનાવીને,
 અજબુજબુસેન એમ કહે સભામાં હાજર જવાબ દે લાવીને.
 પાન ખાઈને મોં લાલ કીધું કરવા લાગો તું ફનાફની,
 પાણી ભરી વેળાસર જઈએ ઘરમાં વાટ જોતા હશે ઘણી.

—:૦:—

લાવણી ગુજરાતી.

મોં પેરી વાલ્યા જાએ છે નથી લાગતું તમને ખાસ,
 ભારી પડ્યું હમારું બોલવું તેથી તમે થઈ ગયા ઉદાસ.

ચોક—૧

હાથમાં તમારા ભરેલો આપશું બનાવીને એક ગુલાબનો ગોટો,
 ખાખમાં લઈને તમે રમાડજો મોઢેથી કહેજો નાનો મોટો.
 તૈયાર કરીને આપે હાથમાં તમને કેમ લાગે ખોટો,
 હમારો ગોટો ન જોઈએ તો ખીજનો લઈલો પડ્યો શું ટોટો.
 તમારી મારી બહુ દીવસની દોસ્તી તમે ના રહેજો નીરાસ,
 ભારી પડ્યું હમારું બોલવું તેથી તમે થઈ ગયા ઉદાસ.

ચોક—૨

શકરીઆં બાફેલાં છે તમને ખવરાવીશું પેટ ભરીને,
 નાખશું તમારી કમરની અંદર કમર પટો એક સારો કરીને.
 ચાંપી તમારી કરશું પ્યારા કરાવજો તમે ઊધા પડીને,
 દીક ચાંપી ના થાય તો કહેજો કરશું તમારા ઉપર ચડીને.
 શંદરનું પસંદ ના આવ્યું તમને સારે તમે લીધો વનવાસ,
 ભારી પડ્યું હમારું બોલવું તેથી તમે થઈ ગયા ઉદાસ.

ચોક—૩

ઘણી કરાવી હવે ના કરાવજો જગતમાં રૂશવાઈ પ્યારા,
 મોંમાં લઈને દોડો છો ગુણુ શાવલ માં એવા શુભ ઇશારા.
 કરવા દીઓતી પંખો હમને કરશું હમે છે ગરીબ ખીયારા,
 કરી કરીને કેટલું કરશું દુખી જશે ફરી હાથ હમારા.
 ક્યારે બગલમાં આવશે હમારા હમને તો દીલમાં લાગી આસ,
 ભારી પડ્યું હમારું બોલવું તેથી તમે થઈ ગયા ઉદાસ.

ચોક—૪

હાથમાં લઈને ફોડો લાકડી ને દીલમાં રાખો છો ગુમાન
 એ ગુમાન નહીં રહેશે તમારો કેમ દીન નીકળી જશે પ્રાન.
 અમરદાસનું કહેવું સાઈં ભલું કરજો સરવેનું ભગવાન,
 જે કોઈ દુશ્મન હોય હમારો તેને તમે કરજો ગુલમાન.
 અબદુલહુસેને ખ્યાલની તારીફ કરી નાખી છે સલ્વાનાસ,
 ભારી પડ્યું હમાઈં ખ્યાલનું તેથી તમે થઈ ગયા ઉદાસ.

—:૦:—

ખ્યાલ—મારી જનને.

મા દુખની કહાની કહેવાને આવી છું
 મારી જન—કાન ધરી સાંભલોની મારી વાત,
 મારો ધણી છે ભુંડો કોઈ દીન કરશે મારાપર ધાત.

ચોક—૧

મા હુંતો સાસરે કદી નથી જવાની
 મારી જન—મુવો જીલમ કરે છે ઘણો ભારી,
 મુવો મને લાવીને પેરાવે ફાટી દુટ્ટી સાડી.
 મુવાનો જીલમ ક્યાં લગી ખમીએ
 મારી જન—હવે હુંતો એનાથી હારી,
ચોલી મુવો ફાડે છે રાતના કરે છે બહુ મારી ખુવારી.

જીલ—મા જોલી રાંડ તારાં ભુંડા લક્ષણ છે,
માટીડા બખરી કરે તે શું કારણ છે.

મારી જન—ચોલી જ તારા ધણીની સાથ,
 મારો ધણી છે ભુંડો કોઈ દીન કરશે મારાપર ધાત.

ચોક—૨

ના નારે માયજી હુંતો નથી જવાની,
 મારી જન—સાસુ મને ગાળો આપે છે
 ધણીને દુરયા જોડતો મારું તનમન કાંપે છે.
 મુવા દેવરને જોવો નથી ગમતો

મારી જન—જેઠ બહુ દમથી હાંરે છે,
મારો ધણી છે નાગો એખ ના મારો ઢાંકે છે.

જીલ—મા નવો ચાર એક જોઈતો હું કરવાની
 તું નહીં કરવા દે તો કુવે જઈ પડવાની

મારી જનન—મુવે મને મારે છે મુઝી લાત
મારો ધણી છે ભુડો કોઇ દીન કરશે મારાપર ધાત.

ચોક—૩

મા બોલી શંડ તું જની સાસરે તારે
મારી જનન—મા હું તો કબુ નથી જવાની
તુંથી રોટલો નહીં આપે તો તારે ઘેર ના ખાવાની.
મને નવો ચાર એક સારો જોઇ કરવા દે

મારી જનન—એને હું ઘેરમાં લાવવાની
મહોડેથી મીઠી વાતો કહીને દીલને સમજવાની.

જુલ—મા હસી ખુશીથી હવે મને જવા દે
તું નવા ચારને મને લાવવા દે

મારી જનન—કરીશ સારો કોઇ મેં સંગાત
મારો ધણી છે ભુડો કોઇ દીન કરશે મારાપર ધાત.

ચોક—૪

એટલું કહીને સીનગાર બદનપર કીધા

મારી જનન—હુલવા ચાલી નવો તે ચાર
દીલમાં કહેતા લાગી મલજો મને એવો કરે કોઇ પ્યાર.
એટલામાં અબદુલહુસેન નજરમાં આવ્યો

મારી જનન—કીધા વળી તેને ગલાનો હાર
આપો મારે ઘર રાખજો મારો, તમે સહુ સંસાર.

જુલ—મા હસી ખુશીથી હવે હું તો આવી છું
એક નવા ચારને ઘેર મારા લાવી છું

મારી જનન—જમાલુદીનનો પકડયો હાથ
મારો ધણી છે ભુડો કોઇ દીન કરશે મારાપર ધાત.

—:~:—

લાવણી—રંગત ખડી.

કીધા સરવે સણગાર બદનપર પોશાક જરની પેરી છે ખાસી,
આવોને વાલા હસીને બોલો દીલમાં જરા ન રાખો ઉદાસી.

ચોક—૧

માયું તમારું ગુમબજ જેવું બાલ તમારા કાળા નાગ,
કપાળ તમારું આરસી જેવું જોઇને દીલમાં લાગી આગ.
લવર તમારાં કમાન જેવાં નથી લાગતો કોઇનો યામ,
આંખમાંથી આંસુ ટપકે તો બની ગયો મોતીનો આગ.

કયા ગ્રામથી આવ્યા છે પ્યારા ને છે તમે કહાંના રહેવાસી,
આવોને વાલા હસીને બોલો દીલમાં જરા ન રાખો હિદાસી.

ચોક—૨

નાક તમારું ચંપા જેવું જેમ ચંપાની કલી રાજન,
ગાલ તમારા મોશ ગોરા હું જોઈને થયો મગન.
જીભ તમારી શાકર જેવી તેથી નીકળે મીઠાં વચન,
દાંત છે દાઝમનાં દાણા અજકી રહ્યા છે લાલ રતન.
હાથના ઉપર લાલી પાનની પાન ખાઈ તમે ના જાળો નહાસી,
આવોને વાલા હસીને બોલો દીલમાં જરા ન રાખો હિદાસી.

ચોક—૩

ગણું તમારું કોયલ જેવું પેરયો ગલામાં નવસર હાર
હાથ તો છે મેંદીથી ભરેલા જોઈને દીલમાં કીધો વીચાર.
જોખન તમારું જોખુ જેવું જરા તો કરવા દેની પ્યાર,
કમ્મર તમારી ચીત્તા જેવી હવે તો શું રહી છે તકરાર.
આટલો બધો સનગાર કરીને ક્યારે જશો તમે તીરપરકાસી,
આવોને વાલા હસીને બોલો દીલમાં જરા ન રાખો હિદાસી.

ચોક—૪

કુલા તમારા કલ્હીંગર જેવા જોવામાં આવે લાલમ લાલ,
ઝાંગ કેલાના ઝાડના જેવી હવે લુટાલી દઉં ધન માલ.
પગના અંગુઠા જોયા પ્યારીના સાહેબે એશું કીધો કમાલ,
અમરદાસ એમ કહેછે સલામાં કરજો એવો લાલ.
અબદુલહુસેન એમ કહે છે સલામાં હમે તો છે સુરતના રહેવાસી,
આવોને વાલા હસીને બોલો દીલમાં જરા ન રાખો હિદાસી.

—:~:—

મારી જન—સાત સાહેલી.

સાતો સઘઅરે મલી મનસુખો કીધો
મારી જન—જામરે પનઘટના ઘાટ
સાતો સઘઅર મલી કરે છે દુખ સુખની વાત.

ચોક—૧

૧—આ પહેલી સુંદર સરવેને કહેવા લાગી
મારી જન—કરેછે જીલમ ધણો ભારી
મારો મરદ પીને આવે છે પીદામાં તાડી.

મમતાન થઇને સરવેને ગાળો દે છે
 મારી જન—કરે છે બહુ મારી ખુવારી
 આવના કાં પાળે પડી પુટી કીસમત મારી,
 બ્રહ્મ-મારા સાસરીઆમાં નથી મને રહેવાતું
 મુવા પીટ્યાને ભુંડું નથી મને કહેવાતું
 મારી જન—રતના મારે છે લાત,
 સાતો સઘયર મલી કરે છે દુખ સુખની વાત.

ચોક—૨

૨-આ બીજી સુંદર કહે છે સાંભળો યેની
 મારી જન—મરદ છે મારો બહુ નાનો
 દારૂ પાંચાવીને મુવો થાય છે દીવાનો.
 લોકો શીખામણુ દધને સમજાવે છે
 મારી જન—વાત માને કાઢની શાનો
 અલમગત થઇને ફરે છે જેવો હાથી મસ્તાનો,
 બ્રહ્મ-જે વખત નીશા ઉતરે તો ઘેર આવે છે
 મારી સાગે હાથ જોડીને સમજાવે છે
 મારો જન—છાકટો થયો આજની રાત,
 સાતો સઘયર મલી કરે છે દુખ સુખની વાત.

ચોક—૩

૩ આ ત્રીજી સુંદર કહે છે સાંભળો સજની
 મારી જન—પીએ છે ભાંગોના લોટા
 એવાને શું કરું કુવાના લક્ષણુ છે ખોટા.
 જે વખત મલીને સરવે ભાંગ ઘુટે છે
 મારી જન—હાથમાં લઇ કુંડી સોટા,
 ભાંગમાં નાખી દુધ પીએ છે કંઈ નાના મોટા.
 બ્રહ્મ-સઘળા લક્ષણુથી પુરો છે ધણી મારો
 એવા લક્ષણુથી નથી લાગતો પ્યારો
 મારી જન—મુવાના ખોટા સંગાત
 સાતે સઘયર મલી કરે છે દુખ સુખની વાત.

ચોક—૪

૪-આ ચોથી સુંદર સરવેને કહેવા લાગી
 મારી જન—જુગારી મુવો મરદ મારો
 સાંજ સવાર રમવાને જાય છે એવો નહારો.

જે વખત રમીને ઘેર આગળ આવે છે
 મારી જન—લાગતો નથી મને સારો
 મુવાને પુછું છું આજ શું જીયો ને હાર્યો.
 બુલ—ત્યારે કહેવા લાગો થયો જીલમ બહુ મારી
 મેંતો ગળાની કંઠી મુકી છે ગીરવી મારી
 મારી જન—એથી શરપરમ બાના માટે,
 સાતો સઘઅર મલી કરે છે દુખ સુખની વાતે.

ચોક્ક—૫

૫—આ પાંચમી સુંદર રડીને કહેવા લાગી
 મારી જન—જયછે મારી ભર જીવાની
 મારો મરદ છે એંસી વરસનો હું બાળક નાની.
 સાહેબો મને કાં એવું કળેહું દીધું
 મારી જન—કહું છું મારા કરમની કહાંની
 હાથ પકડીને તાણું તો કહે છે દુખ દે છે શાન્તી.
 બુલ—દુનીઆમાં રહ્યું શું હવે જીવવાનું
 કંઈ નથી ભાવતું મને ખાવા પીવાનું
 મારી જન—જાઈ કોઈ ફકારની સાતે,
 સાતો સઘઅર મલી કરે છે દુખ સુખની વાતે.

ચોક્ક—૬

૬—આ છઠી સુંદર હસીને કહેવા લાગી
 મારી જન—મરદ મારો મળે છે આવીને
 બળરતો મેવો મને ખવરાવે છે તે લાવીને.
 મોઢેથી મીઠી મીઠી વાતો કહે છે
 મારી જન—પ્રુશ થઈ મને મનાવીને
ગાલોની સુંળી લે બગલમાં મને દખાવીને.
 બુલ—આવી પ્રુશીથી બીજી પ્રુશી શું મારી
 મેં મારા મરદની ઉપર જાડું વારી
 મારી જન—કરો કોઈ એવા સંગાતે,
 સાતો સઘઅર મલી કરે છે દુખ સુખની વાતે.

ચોક્ક—૭

૭—આ સાતમી સુંદર સહેલી બીજી કહે છે
 મારી જન—ખીઆલ તુ ગાજે સદા એવા
 અમરદાસ ઉસતાદ કરે છે સાહેબની સેવા.

સાતો સપ્તઅરની કહાની કહી સંભળાવી
મારી જન—ખીઆલ મનનુના મોતી જેવા
સંભળી મારા ખીઆલ તોફન તું લાગે ચોરી લેવા.

મુલ—અખદુલહુસેનથી થું ગાનું ગાવાનો
મનસુખો કીધો અહીંથી નાસી જવાનો
મારી જન—મુવાના ખોટા સંગાતે,
સાતો સપ્તઅર મળી કરે છે દુખ સુખની વાતે.

—:0:—

ખયાલ બહેરે તવીલ.

મુજે બાગે અમનસે વો લેકે ચલા, મુજે બાતી હય કોઇ દવાઇ નહી
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હય કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઇ નહી.

ચોક—૧

મેં તો મુલકે અદમકો તો જને લગા, મુજે દેતા હય દીલખર રજાઇ નહી.
ઉસકે હીજરમેં મારા પડા હું મીઆં, મેરી આતી હય અખતક કજાઇ નહી.
જોકે વાર લગા હય જીગરપે મેરે, એસા વાર કોઇ તો લગાઇ નહી
મેરા ધ્યાન સનમસે લગા હય મીઆં, મુજે દુનીયાકી બાતી મજાઇ નહી.
જોકે આનો અદા હય સનમકી મેરે, એસી કીસકી આનો અદાઇ નહી
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હય કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઇ નહી.

ચોક—૨

તુંતો શાહે જહાં તુજે દેખું કહાં, તેરા મીલતા હય મુજકો પતાઇ નહી
જરા દીદ તો તેરા દીખાદે મુજે, ખીન તેરેતો મુજકો સદાઇ નહી.
તુને તેગે નીધાસે જો મારા જીસે, વો તો આશક હરગીજ બચાઇ નહી
જોકે દાગ જીગરપે રહા હય મેરે, એસા દાગ કોઇતો રહાઇ નહી.
મએને રનજો અલમકુ સૂહા હય તેરે, એસા રનજ કોઇતો સહાઇ નહી
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હય કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઇ નહી.

ચોક—૩

જરા આકે ગલેસે લગાદે મુજે, મેંને તેરી કરી કુછ ખતાઇ નહી
તેરે કુચેમેં કદમ રખા હય મીઆં, મેરા કદમતો પીછે હટાઇ નહી.
દીન રેન મુજે અખ એન કહાં, ખીન તેરેતો આતી ઘટાઇ નહી
મેરે માહેકકા તુજે પાઈ કહા, મુજે દેતા હય કોઇ ખતાઇ નહી.
મેરા હાલ મેં કીસકું સુનાઈ સનમ, ખીન તેરેતો મેરા ગવાઇ નહી
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હય કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઇ નહી.

ચોક્ક—૪

કહે દાસ અમર ઝો મેરા સનમ, મેં તો હરગીજ તુજસે ખદાઈ નહીં
 અરે રાજી ખુશીસે ખુલાવે ઝુજે, મેં તો કરતાહું જોરો જદાઈ નહીં.
 અપના ગાનેકા તુમ મોકુફ કરો, આગે ગાનેમેં તુમકો નદાઈ નહીં
 યેહ હુસેનકે છંદ સદા હય તઝે, મેરે છનદપે કીસને કદાઈ નહીં
 તીશને લખકોતો જીસને શહીદ કીઝે, એસી કાઘતો કોમો દગાઈ નહીં
 મેરે સીનેમેં જખમ લગે હય કઈ, મીલતી હય ઉરકી તો દવાઈ નહીં.

—:૦:—

ખ્યાલ બહેરે તવીલ.

તીશને લખકોતો પાની મીલાઈ નહીં, સુકા પ્યાસા હય યારો શહેકા ગલા
 કરખલાકી ઝમીપે વો ઇખને અલી, અખકે તૈયાર હોકે ઝો રનકો ચલા.

ચોક્ક—૧

શાહ ઘોડેપર જખ અસવાર હુવા, જાકે કુરીઆમેં યે પુકાર હુવા
 જરા દેખો ઇધરકુ નજરતો કરો, શાહા લડનેકોતો તૈયાર હુવા.
 જખ હોને લગા વહાં શોરો સીતમ, ઝોર રનમેંતો એસા ગુખાર હુવા
 કોઈ તેજો તખરસે તો મારા ગયા, કોઈ શાહપે આકે નીસાર હુવા.
 સમ ખીખીયાં રોકે યે કહેને લગી, મેરે તીશને દહનપે કીયા આઈ બલા
 કરખલાકી ઝમીપે વો ઇખને અલી, જખકે તૈયાર હોકે ઝો રનકો ચલા.

ચોક્ક—૨

દીન તીનકે પીઆસે શહીદ હુવે, જરા કતરા ન પીનેકો પાની દીયા
 અરે આગે બમાં મેં કઈં તો કહાં, ઉને કોમે જશનેતો ઘેર લીઆ
 હાય જેનખો કુલસુમ કહેને લગી, મેરે ખોસને દહનકો તો લુટ લીયા
 કહે બાલી સકીના અઝે કોમે જદા, મેરે બાબાકો નાહક હઝે કલ કીયા.
 મેરે બાબાકી લાશ બતાદો મુજે, મેરે બાબાકા મેંતો ચુમુંગી ગલા
 કરખલાકી ઝમીપે વો ઇખને અલી, જખકે તૈયાર હોકે ઝો રનકો ચલા.

ચોક્ક—૩

સર પીટકે બાનુ મે કહેને લગી, યે હોતા હઝે કઝેસા શોરો સીતમ
 મેરે અઝેકુ તુમને યતામ કીઝે, જરા ખાયા ન કુરીઆ તુમને રહમ.
 મેતો ખાસે નખીક નવાસે મીઆં, ઉસકે સરકોતો તુમને કાઆ લો કલમ
 જરા ખોઈ ખુદસે ડરો તો સહી, કયું કરતે હો ઇતના જોરો જુલમ.
 જખ હલકપર ઊસકે ખંજર ચલા, ઉસકા લાશા ઝમીપે જ તલમલા
 કરખલાકી ઝમીપે વો ઇખને અલી, જખકે તૈયાર હોકે ઝો રનકો ચલા.

ચોક—૪

કહે દાસ અમર મેં કહું ક્યા જીકર, મેરી આગે જખામેં તો તાખ નહીં
 કહે લાલ યે મનનું સુનોતો મહી, હુએ અએસે ન હોગે જનાખ નહીં.
 બલા આગે મેં લીખું તો કહાં, મેરે આગે તો કોઇ કીતાખ નહીં
 યે હુસેનકે છંદ સદા હુએ નહીં, મેરે છંદકા મી-તા જવાખ નહીં.
 કરમલામેં તો હોના શહીદ મહે, એ મેરી તો હરદમ એહી હુએ સલા
 કરમલાકી ઝમીપે વો ધમને અલી, જખકે તખ્યાર હોકે એ રતકો ચલા.

—:૦:—

રંગત લંગડી—ખવાલ માધ હજનીનો.

માધ હજનીકા યે જહુરા દેખા સખોને હાલ હજુર
 જ્યારત કરના=જુકાના સરકો મોમીનો તુમેં જ૧૨.

ચોક—૧

ઉસ ખીખીકી કહું હકીકત શીતપોરકો રહેનેવાલે
 હજ કરનેકો=ચલે મકેકું સુનો ઉસકા હાલે
 ખાના પીના લીઆ સંગમેં ઓર લીયા સંગ ધન માલે,
 પાક જાત યે=નમાજ યે વો ખુદાકે યે લાલે.
 શેર—દાખીલ હુવે વો ખીખીઆં મકેમેં એકખારજ
 હજ કરકે માંગે દોઆ બકશે ગુના મકારજ
 કરકે હજ આતેયે વો ખીખીઆં હીંદુસ્તાનમે
 જાઝકો તુફાં લગા ઓર હો ગએ લાચારજ
 જો ચાહે વો ખુદા કરે ઓર કીસીની હએગી મકદુર
 જ્યારત કરના=જુકાના સરકો મોમીનો તુમેં જ૧૨.

ચોક—૨

જાઝતો સારા દુટ ગયા ઓર મુલકે અદમ પોંચે દીલદાર
 મા ઓર બેટી=એકે તખતેપે નીકલેયે ગુજારજ
 માછીઓને દેખા તખતા ઓર કીયા સખને યું પુકાર
 ખીચકે લાવે=ઠસી તખતેકો ચલો સખ મીલકે ચાર.
 શેર—બેઠકર મઝમેં માછી રખર જાને લગે
 હાથ આતા નહી વો તખતા બહોત ધખરાને લગે
 જખ કહા માછીઓને યે જહુરા હુએ અજબ
 થકકે માછી પીછે આએ બહોત પસતાને લગે
 ચાંદસા ચહેરા ચમકે રહાયા ઉસ ખીખીકા એસા નુર
 જ્યારત કરના=જુકાના સરકો મોમીનો તુમેં જ૧૨.

ચોક—૩

એક માછીકુ હુધ બશારત માયા માછી થા ઉસકા નામ
ઉસ ખીખીને ખાખમેં આકે હકીકત કહી તમામ
જાઓ તુમ ગનદેવીકો જાં મુઘા તાજખાનજી રહે મુદામ
ખુદા વાસતે હમારા જાકે ઇતના કરના કામ.

શેર—ખાંધી કંમર માછી ગનદેવીકું આ ગયા એક આનમેં
સખ હકીકત કહે સુનાઇ મુઘા લાએ ધીઆનમેં
ઓર કહા મુઘાને સુન લો મેરી યે ખાતકો
ખાખ હમકોલી મીલા કુદરત હાએ કયા સુખહાનમેં.
શેર લગે કરનેકો મુઘા સુનકર ઉસ ખીખીકા ઝહુર
જીયારત કરના=જુકાના સરકો મોમીનો તુમેં જરૂર.

ચોક—૪

મુઘા તાજખાનકો વો માછી દાંદી ગામમેં લે આયા
દરીયા કીનારે=દેખા તખતા ઓર બહોત ગમકો ખાયા.
રોરોકે મુદલા કહેને જગે કયા ખુદાને યે દીન દીખલાયા
દુઆ મુખસેથી=માંગી તખતા તીર કરકે આગે આયા.

શેર—લાશપે સર રખકે મુલ્લાં આંસુ ટપકાને લગે
તાઓ તાકત ગઇ બદનકી ઓર ધબરાને લગે
લાશકો મુલ્લા ખુશખોસે જો નહલવાને લગે
આખરી યે હાએ બયાં વાં ઉનકો દફનાને લગે.
અગર બયાં મેં જાદે કરગા તો બુલુંગા શાનો શઉર
જીયારત કરના=જુકાના સરકો મોમીનો તુમેં જરૂર.

ચોક—૫

સુરત ઓર અમજઇકે લોજો જીયારત કરને આતે હાએ
કબરપે બિનકી=અપને સરકો વહાં જુકાતે હાએ.

જો કોઇ મુરાદ માંગે દીલસે વો મુરાદકો પાતે હાએ
અમરદાસખી=હરધડી દીલ અપના યુ' બહલાતે હાએ.

શેર—આગે બયાં મેં કયા લીખું દીલકો નહી આરામ હાએ
રાતદીન ચુમુ કદમ ઉનકે મેરા યેહી કામ હાએ.

ખીઆલ હાએ મેરા નયા સુનતેહી સખ દંગ હો ગાએ
મેરી જખાંપે હરધડી હર લેજો ઉનકા નામ હાએ.

કહા ખીઆલ અબદુલહુસેનને બનાકે ચારો યે મજકુર
જીયારત કરના=જુકાના સરકો મોમીનો તુમેં જરૂર.

ખયાલ.

મસ્ત હુવે મસ્તીમેં સનમકી લીખા નામ મસ્તાનેમેં
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેખાનેમેં.

ચોક—૧

વો મેરે મહેબુબને મુજકો ભરકે જામ પીલાયા હયે
દીલ મેરા મસ્તાના હુવા ઓર ઉસીસે દીલ લગાયા હયે.
દરદોગમ સખ ભુલ ગયા ઓર હુવા ઉસીકા સાથા હયે
જીસને પીયા મસતીકા પીયાલા વોહી મસ્ત કહેલાયા હયે.
નામે ખુદાપે રખદે ભરેસા કયું ભટકે તું જમાનેમેં
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેખાનેમેં.

ચોક—૨

કોઇ તો કહેલા પીપીકે પીયાલે કહેતે હમ દીવાને હયે
કઈ એકતો મસ્તીમેં મસ્ત હયં કહેતે હમ મસતાને હયે.
ખતરા જરા ના મીલાલો ઉસકો કરતે ખાલી બહાને હયે
જીસને લગાલખ પીએ હયે પીયાલે વોહી ઉસે પેછાને હયે.
કયું ભુલા શીરતા હયે મજા ઉસીસે હયે દીલકુ લગાનેમેં
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેખાનેમેં.

ચોક—૩

કોઇ મુજે પાતા હયે યારો પડ પડકે કીતાબમેં
ઓર કોઇ પાતા હયે મુજે પીપીકે ઉસકી શરાબમેં.
જીસને પીયા શરાબકો ઉસકી પહોંચા આલી જનાબમે
ગુનેહ ઓર તકસીર ઉસકી કબ વો લીખતા હીસાબમેં.
ખાંતોપર તું ખ્યાલ કર મેરે કયા ફાયદા સમજાનેમેં
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેખાનેમેં.

ચોક—૪

જીસને પીયાલા પીયા અધુરા વો દુનયામેં રહા ખરાબ
ગુનેહગાર વો હુવા હયે રખકા ઓર રખસે ઉસકો અજાબ.
દુરગા ઠાકોરદાસ અમરને બનાકે તેરા કહા જવાબ
સુનકે ખીઆલ અબદુલહુસેનકા દુશ્મનકુ હુવા જુલાબ
બે તાલા બે સુરા બે ઢંગા મજા નહી કુચ્છ ગાનેમેં
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેખાનેમેં.

ખયાલ.

શીઘ્ર હુવાહું ઉત્ત દીલખરપે ઝોર મેરે દીલખનીપે
તન મન ધન કુરખાન કીયા હું વો મેરે લાસાનીપે.

ચોક—૧

મલ્લ ખખના છોડા મેને ઝોર હુવા હું દીવાના
લખાકે દીલકું; ઉત્ત દીલખરસે ધચક કરંગા મન માના
મચ્છે મહોખતકી ખીપીકે સદા રહુંગા મસતાના
હાલ ફકીરીકા લે કરકે શીફંગા ખસતી વીરાના
તરક કીયા હું સારા જમાના ધ્યાન લખા નુરાનીપે
તન મન ધન કુરખાન કીયા હું વો મેરે લાસાનીપે.

ચોક—૨

ધસી તરેહસે હમને પારો જાનો માલ નીસાર કીયા
આઠ પહેર દીન રેન બલા લો ઉત્ત દીલદારસે પ્યાર કીયા
છોડી અમીરી કરી ગદાઇ ઝોર હસે મુખતાર કીયા
મલેસે હમને લખાયા ઉસકો ઝોર મલેકા હાર કીયા
નાદાં હું બે અકમ્લ હું પ્યારે દેખ મેરી નાદાની પે
તન મન ધન કુરખાન કીયા હું વો મેરે લાસાનીપે.

ચોક—૩

હર સાઅત હરધડી ઝોર જની નામકુ તેરે ધાતા હું
ધ્યાન તેરા હર વક્ત હચ્છે મુજકુ ઝોર ધ્યાન લખાતા હું
હાસીલ હો દીદાર તેરા કબ્લ મેં મીલનેકો ચહાતા હું
હીરસો હવા દુનીયાકા છોડ મેં નામકો તેરે માતા હું
કીયા હચ્છત દુખ માલો જનકો તેરી વો સુલતાનીપે
તન મન ધન કુરખાન કીયા હું વો મેરે લાસાનીપે.

ચોક—૪

શાં અલી બિસતાદ કહે બીન તેરે હમે કાં હચ્છે આસમ
દુરમા ઠાકોરદાસ અમરકી જખાપે તેરા નામ મુદામ
વજર મનુજાલ કહે તું ખીજાદે વહદતકા જામ
વોહી નયેમેં રહું ઝોર શીફ બટકતા સુખહોશામ
હસેન કહેતા કયા કોઇ કહેમા મેરે ખીઆલ હકકાનીપે
તન મન ધન કુરખાન કીયા હું વો મેરે લાસાનીપે

ખયાલ-શીકસ્તા.

મથ ખાકે કમ ગીરે જમીપે=ઝોર દેખા તીરો કહન ગુલાબી
બદનકો તેરે જો જીસને દેખા=વેસા વો દેખા બદન ગુલાબી.

ચોક—૧

હડી જળ ખાંખે વો તેરી મેરી=તો દેખા લાલે રતન ગુલાબી
વો જો નમીન દોનોકો હીલાએ=હીલાયા ચરખે કોહન ગુલાબી
ઝો દોનું લખકો વુને હીલાએ=જો નીકલે શીરી સુખન ગુલાબી
વો હુસ્ન તેરા મજબ હુવા હએ=જો દેખે ગુનએ દહન ગુલાબી
આહામેં હુવા યુસુફ જખસે=વો દેખા આહા જકન ગુલાબી
બદનકો તેરે જો જીસને દેખા=વેસા વો દેખા બદન ગુલાબી.

ચોક—૨

હજો જખમપર જખમ જગરપે—હુવાયા પઝેરહન ગુલાબી
શીદા હુવા હું હુસ્નપે તેરે—તુ મીસલે બાગો ચમન ગુલાબી
જાનસે તેરે સના સીદત હય—લગાદે મુજસે લમન ગુલાબી
પોંચાદે મુજકો મુલકે અદમકો—વાં દેખું તેરા વતન ગુલાબી
જમાલ પાકે હુસ્ન યમાકા—વો મીસલે મુશકે ખતન ગુલાબી
બદનકો તેરે જો જીસને દેખા—વેસા વો દેખા બદન ગુલાબી.

ચોક—૩

હએ દો જહાંકા સરવરેદી—ઝોર હએ જાહે ઝમન ગુલાબી
કીસીકો મારે કીસે જીલાવે—કરે વો ખમનો અમન ગુલાબી
સીતમખી દેખા રહમખી દેખા—રહમસે દેખા ચમન ગુલાબી
મોતો જીંદગી હએ હાથ ઊસકે—ઝોર વો મેરા સહન ગુલાબી
દુંદતા શીરતા હું મેં ઉસીકો—કહાં હએ મેરા સજન ગુલાબી
બદનકો તેરે જો જીસને દેખા—વેસા વો દેખા બદન ગુલાબી.

ચોક—૪

શા અલી ઉસતાદ અમરકા=યે હએ ઉસકે બચન ગુલાબી
વજર મનનુ કહે સમામેં=કહાંસે લાવો વજન ગુલાબી
મોઅઝમ મીસરા હએ યુસ્ત મઝમું=મનાકે આવે હુસેન ગુલાબી
અખ યુપકે યુપકે યહાંસે બાગો=સમામેં આયા બખન ગુલાબી
દાઉદ આશક કહે ધડી હ=નીલેગા કમ મન મોહન ગુલાબી
બદનકો તેરે જો જીસને દેખા=વેસા વો દેખા બદન ગુલાબી.

ખયાલ-શીકસ્તા.

ઉઠા નીંદસે ખુશી જે આંખે=સનમકા દેખા બહન ગુલાબી
ન તાબો તાકત રહીથી ઉસકો=જે દેખા બાબે રતન ગુલાબી.

ચોક—૧

પાનકે ચાહ્યા વો મુખ કે મીમાં=વો નીકલે શીરી સુખન ગુલાબી
વો હસતે હસતે જે આંખે=લડ ગઇ=નરમેં આંખે દહન ગુલાબી
ચાહમેં કુખે હમી કઇ આશક=વો દેખ ચાહા બકન ગુલાબી
ગલા સુરાઇ જે દેખા ઉસકા=તો જુલા અપના ચલન ગુલાબી
સના સીદત કયા કરે મેં ઉસકી=વો ચહેરા શાહે ઝમન ગુલાબી
ન તાબો તાકત રહીથી ઉસકો=જે દેખા બાબે રતન ગુલાબી.

ચોક—૨

પોશાક પહેની જે ઉસને રંગી=ઓર ખુએ મુશકે ખુતન ગુલાબી
ન ચેન પડતી હય મુજકો બારો=વો એસી ભગ ગઇ સન ગુલાબી
દસતોમેં મેંદી લગાકે ખારા=વે દેતા સનકો બચન ગુલાબી
પ્રીદા હું મેંબી ઉસીપે ચારો=વો દોબદાંકા સહન ગુલાબી
મકાં હય ઓર વો લામકાં હય=ઓર વો ચરખે કોહન ગુલાબી
ન તાબો તાકત રહીથી ઉસકો=જે દેખા બાબે રતન ગુલાબી.

ચોક—૩

ગજકો ખાકે ગીરે ઝમીપે=જે દેખા તેરા ચમન ગુલાબી
મીલા ન મુજકો કહાપે હુંકું=વો મેરા ચારો સજન ગુલાબી
ઝખમ લગે હમી જગરપે મેરે=ગયા મેરા મન મોહન ગુલાબી
સુર હુવે બિલ ઝખમેંસે બારો=ઓર હુવા પઝોરહન ગુલાબી
ખુનમેં તર હો ગમે ઝખમસે=મીલા ન લાલે ચમન ગુલાબી
ન તાબો તાકત રહીથી ઉસકો=જે દેખા બાબે રતન ગુલાબી.

ચોક—૪

શા અલી ઉસતાદ અરબશા—અમરકા સુનલો સુખન ગુલાબી
અલી મહમદકા ખ્યાલ મોજુ—વો રહે ઇસમેં વઝન ગુલાબી
હુસેન આશકે બનાકે ગાતા—હય શેર સુરત વતન ગુલાબી
ઈસુદાલી યું કહે હય ચારો—કહાં હમી તેરા બખન ગુલાબી
જરા ખુશીસે હસે વો દીલબર—તો દેખું ઉસકે દહન ગુલાબી
ન તાબો તાકત રહીથી ઉસકો—જે દેખા બાબે રતન ગુલાબી.

રંગત લંગડી—ખયાલ.

સના સીફત હરધડી જખાંસે મેરે રસુલીલાહડી હય
અમર સુનો તો=સુનાવું સીફત કલામુલ્લાહડી હય.

ચોક—૧

ખાસ પયમ્મર હુવે હય ખુદાકે દીયા ખુદાને ઉસકો તુર
દોજહાંનમે=ઉસીકે તુરસે ચારો હુવા જહુર
ઝોર ઉસીકે તુરસે પીયારે બને મલાઝ્કે પરીઝે હુર
સાની ઉરકે=કોષ કયા પોંહયે ઉરકી કયા મગદુર.

શેર—દે દી ઉરકો બો ખુદાને દોજહાંનકી સરવરી

ચાદ હય મેરી જખાંપે ઉરકી ચારો હરધડી

હમસર હુવા વોહ દોજહાંનકા અઝેસા ના કોષ હમસરી

આત્રે ઉરકે સર ઝુકા તુમે કદમ જન્નો પરી

વખત કુરાન પડનેકે અવ્વલ સુરત ખીસમીલ્લાહડી હય
અમર સુનો તો=સુનાવું સીફત કલામુલ્લાહડી હય.

ચોક—૨

મુહમ્મદ મુસ્તફા આખરી હુવે દોજહાંનકે સરદાર
હમખી ઉસપર=સાઝે ઇસલામ કીયા ચક સરકો નીસાર
જખી ઝોર આસમાંકે ઉરદો કીઝે હય ખાલીફને મુખતાર
સારે પ્રીસ્તે=મલક રીજવાના ઉરકે તાપેદાર

શેર—શાન શોકત તુજમે હય અઝેસા ના કોષ શાનમે

સખ જહુરા હય બરા તેરે વોહ દીન ઇમાનમે

હરધડી મેરી નજરમે તું હય મેરે ધીઆનમે

ચાહે તું દુનીયાકો કરદેવે દુના ઝેક આનમે

જો ચાહે સો કરે વોહ સખ કુદરત હક ઉલાહડી હય
અમર સુનો તો=સુનાવું સીફત કલામુલ્લાહડી હય.

ચોક—૩

અઝેસે પયમ્મર હુવે જહાંનમે મોલજે હીખલાઝે
ખાસ ખુદસે=ખુદસે અપના વોહ રતના પાઝે
કીયા દીન ઇસલામકો રોમ નખી મુસ્તફા કહેલાઝે
લાખો કામકો=કીઝે વોહી કામકો બર લાઝે

શેર—જો હુવે સરવર વોહી પીર કઝોનસા સરવર હુવા

દીન ઝોર દુનીઆમે ચારો સખકા વોહ અદ્દસર હુવા

જે કે ઉસમે અનવરી શીર કયોનસા અનવર હુવા
સખકા તું વાલી હુવા ઝોર મઝે' તેરા કમતર હુવા
સના મેં આજે કરે કીસ તરેહ સના વલી ઉલ્લાહકી હય
અમર સુનો તો=સુનાવું સીશત કલામુલ્લાહકી હય

ચોક—૪

જાહ અલી ઉસ્તાદકે સરપે ઉસીકા હય લો ફઝલો કરમ
અમરદાસજી=કહે તું દીખાદે અપના હઝોરો હરમ
જીવા ભોપાલ અલી મહમ્મદ યાદમેં ઉરકી હય હરદમ
મન્નુભાલભી=ઉઠા બઝોઠે હય સરપે તેરા ગમ

શેર—આગે બયાન મઝે' કયા કરે' યારો મેરે વોહ યારકા

કુચ્છ બયાન હોતા નહીં પીઆરે મેરે દીલ્હારકા

દીલ સદા હઝોરાન રહેતા હય તેરે ગમખારકા

કમ મઝે' દેખુગા મકાન મેરે ગુન્નેઝારકા

કીયા ખયાલ અબદુલહુસેનને ખાકે કસમ વલ્લાહકી હય

અમર સુનો તો=સુનાવું સીશત કલામુલ્લાહકી હય

* * *

પેહેલો ભાગ સમાપ્ત.

જાહેર ખખર

લોકપ્રિય ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૨-૩-૪. કી. દરેકના ૨ આના
જેમાં

સુરતના અબદુલહુસેન બાકરભાઈ શાહેરના રચેલા
બીજા નવા ફિરસા કહાનીઓના કલગીના તરેહવાર ખ્યાલ
લાવણી વગેરે રમુજ સુબોધ તથા ઈશકી ગાયનો ઉપરાંત
બીજા ચુન્દા કલગીના તરેહવાર ગાયનો સમાવેલા છે.

મલવાનું ઠેકાણું—

અલાહીન એમ. એચ. મેહરઅલી

પુસ્તકો વેચનાર અને જોઈતી ચીજો કીપાયતે મોકલનાર

ડુંગરી ખખર—ભીમપુરા પાસે—મુંબઈ.

એમ. એચ. મેહરઅલીના પુસ્તકોનું લીસ્ટ.

વગર ઉસ્તાદે વાજીં વગાડવાને શિખવાના શુદ્ધ પુસ્તકો— ૩. આ.				
હારમોનિયમ ચાવી—બુક, ભાગ ૧-૫ (આખા સટનો ૩. ૨૧) દરેકના...	૦	૧૦		
” ” (ત્રણ ભાગના ૩. ૧૧૧૧ ચાર ભાગના ૩. ૨)				
એકાડીયન ચાવી—બુક ભાગ ૧-૬ (આખા સટનો ૩. ૧૧) દરેકના...	૦	૫		
ફિડલ ચાવી—બુક-ભાગ ૧-૩ (આખા સટનો ૩. ૧૧૧) દરેકના ...	૦	૫		
કનસર્ટીના ચાવી—બુક ભાગ ૧-૬ દરેકના ...	૦	૫		
” ” ભાગ ૧-૬ સાથે પાકા કપડાના પુઠાથી બાંધેલા...	૧	૪		
કનસર્ટીના ચાવી—બુક બેઠ હાથની ચાવીની નોટવાળી ...	૦	૪		
ઉસ્તાદે કનસર્ટીના—ઉરદુ જ્ઞાન અને ઉરદુ હરફોમાં ...	૦	૪		
વિદ્યા હુન્નરના પુસ્તકો—				
વેપારની કુચી ભાગ ૧-૧૦ સંપૂર્ણ દરેક ધંધાદારી તથા મેતાજી માટે...	૧	૮		
હુડી ગણિત દર્પણ—પૈડના રૂપીઆ અને રૂપીઆના પૈડ. ૦) આનાના				
ચડતા ભાવે ચાલુ હુડીના તૈયાર હીસાબ ...	૧	૦		
બાજના શર દર્પણ ...	૨	૦		
યુનાની ટેબલ—હકીમું, દરેકને અગત્યનું પુસ્તક (ગુજરાતીમાં) ...	૦	૪		
જંગલારી ભાષા (ગુજરાતીમાં) જંગલાર તરફ જનારાઓ માટે ...	૦	૬		
ચીનની મુસાફરી ભાગ ૧-૮ ચિત્રો સાથે પાકું પુઠું (કી. ૩. ૧૦) ના...	૨	૦		
શ્રી સંસાર ઉપયોગી રત્ન, દરેક શ્રી પુરુષને વાંચવા લાયક. ...	૧	૦		
તરેહવાર ગાયનના શુદ્ધ પુસ્તકો—				
બહારે કલગી ગાયન ઉરદુ તથા ગુજરાતી ખાશોનું ૧૬૦ પાનાનું પુસ્તક. ...	૦	૫		
દીવાને કાસમ ૪૫૦ પાનાનું ગાયન પુસ્તક (આવૃત્તિ બીજી)... ...	૧	૦		
બુલબુલી ગાયન ચુંટી કાઢેલા તરેહવાર ગાયનો (આવૃત્તિ ત્રીજી) ...	૦	૩		
ગાયન સંગ્રહ એમાં ગાયન રાગ તાલના ખરા નામ સાથે. ...	૦	૩		
લોકપ્રિય ગાયન સંગ્રહ (આવૃત્તિ સાતમી) ભાગ ૪ ના ૧૮૮ દરેકના ...	૦	૨		
ગઝલ સંગ્રહ (આવૃત્તિ ત્રીજી) ભાગ ૧-૨ દરેકના ...	૦	૨		
હુમરી સંગ્રહ (આવૃત્તિ ત્રીજી) ૨૦૦ હુમરી વગેરે ગાયનો...	૦	૨		
ગઝલે હકાની (આવૃત્તિ બીજી) ઈશિકે હકીકીના મારફતી ગઝલો શેર સાથે. ...	૦	૨		
કલગી ગાયન સંગ્રહ (આવૃત્તિ ત્રીજી) ભાગ ૪ ના ૧૮૮ દરેકના ...	૦	૨		
ચરાગે ગુલશન હાલમાં ગવાતા ગઝલ, હુમરી, લાવણી, ધુરપદ વગેરે...	૦	૨		
સયરે ગુલશન ” ” ” (આવૃત્તિ બીજી ભાગ ૧-૩ સાથે) ...	૦	૨		
અધ્યામે અશરત ” ” ” ધુરપદ વગેરે (આવૃત્તિ બીજી)... ...	૦	૨		
શરબતે ગઝલ (આવૃત્તિ ચોથી) ભાગ ૧-૨ દરેકના ...	૦	૨		
ગુલશને રાગ (આવૃત્તિ ત્રીજી) ભાગ ૧-૨ દરેકના ...	૦	૨		

પુસ્તકોનું લીસ્ટ પાનું ૨ ૩. આ.

ગુલઝારે ગ ઇંકી ગઝલો, હુમરી, ખ્યાલ, ટપ્પા વગેરે...	...	૦	૨
રાગમાલા (આઠાત ખીજ) રા તાલના ખરા નામ સાથે.	...	૦	૨
હોરી સાગર દીલખુશ હોરીગાના સંગ્રહ	...	૦	૨
ગુલે બહાર (આઠાત ખીજ) કલગી લાવણીઓનો સંગ્રહ.	...	૦	૨
આગે ખુલખુલ (આઠાત ત્રીજ) તરેહતાર ગઝલ હુમરી વગેરે.	...	૦	૨

વાર્તાના તથા ખીજ ઉપયોગી પુસ્તકો—

અરેખિત નાઈટસ, નવા ચિત્રોવાળી બેઉ ભાગ સાથે (આઠાત ખીજ)...	૧	૮
કલજુગના કૌતક. ૩૦ ચિત્રો, સાથે ૩૦૦ પાનાનું ગીલટેડ પુઠાનું		
ચાનક આપનાર રસીક પુસ્તક	...	૧ ૦
કાસમ સંગ્રહ ૨૦ ચુંટી કાઢેલો રમુજ બોધકારક વાર્તાઓ (આઠાત ખીજ).	૦	૮
રમુજ કહેવતો, ૧૦૦૦ રમુજ કહેવતો અને દોહરા (આઠાત ખીજ)	...	૨
નસીહતો, ૧૨૦૦ બોધકારક કહેવતો અને દોહરા	...	૨
સીકંદરની વારતા	...	૨
ગજરાની વારતા ચિત્ર સાથે (આઠાત ખીજ)	...	૧
વાજંત્ર ચિત્રક, નાનાજામ દામોદરની ભામ ૧ લો	...	૧ ૦

નાટકના (ભાષણ સહીત) પુસ્તકો -

નંદાખાનું-વિક્ટોરીઆ ના. મં. બાલીવાલા (કીં. ૩. ૦૧ ના)	...	૦ ૪
હક ઇનસાફ	...	૦ ૪
ભોલી ગુરુ—આલફ્રેડ ના. મં. ખટાઉ (કીંમત ૩. ૦૧ ના)	...	૦ ૪
હોમજા હાઉ	...	૦ ૪
મુખબુ હરણ	...	૦ ૪
અલાદીન (અજબો ગરીબ ચરાગો)	...	૦ ૪
ગુલુમુંદરીના ગાયનો-વિક્ટોરીઆ ગુ. ના. મં. બાલીવાલા.	...	૦ ૨
તાલસ્મ તૈમુરના ગાયનો (આખે ઇબલીસ) આલફ્રેડ (કીં. ૦) ના)...	...	૦ ૨
વાખતસીહના ગાયનો-સ્વદેશ ગુજરાતી ના. મં. (કીં. ૦) ના)....	...	૦ ૧
સીકંદર બાદશાહનો આખો નાટક ૩ અંકી (કીં. ૩ ૦૧ ના)	...	૦ ૨
ચંદ્રહાસ અને ચંદ્રકા આખો નાટક ૭ અંકી (કીં. ૩ ૦૧૧ ના)....	...	૦ ૬

ઉપરના સર્વે પુસ્તકો ઉપરાંત ખીજ દરેક જાતના પુસ્તકો તથા કોઈપણ તરેહની ચીજો અને તેને લગતા સામાન માટે નીચેના સરનામે લખેથી દરેક માલ તપાસી કીધાયતે મોકલશું.

સરનામું—

અલાદીન એમ. એચ. મેહરઅલી

પુસ્તકો વેચનાર અને જોઈતી ચીજો કીધાયતે મોકલનાર
ડુંગરી બજાર—ભીમપુરા પાસે—મુબઈ.

નગર ઉસ્તાદે વાળંત્ર વગાડવા શીખવું હોય તો એમ. એચ. મહેરઅલી

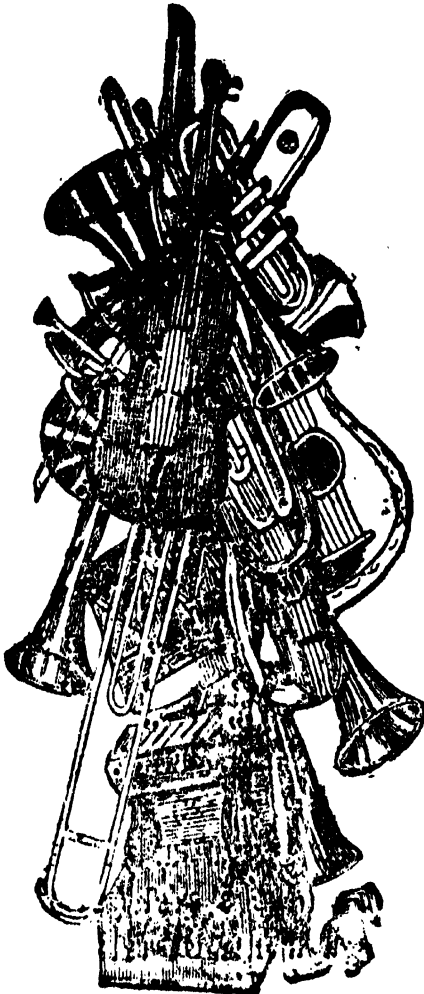
નુંજ વાળંત્ર-પુસ્તક લેજો, કે જેમાં યુરોપિયન મ્યુઝીક નોટસ

જેમખાસીથી આપવામાં આવે છે તે ધોરણે, છંદ શાસ્ત્રના

નિયમે, સરવે નોટ આપેલી છે, જેથી નવો

કાદળી તરેહનું નવું અથવા સેકંડ હૅન્ડ હારમોનીયમ, શીડલ, એકોર્ડિયન, કનસર્ટીના
અથવા કોદળી તરેહનું વાળંત્ર અને દરેક જાતની ચીજો મુંબઈથી મંગાવવી હોય
તો નીચેના સરનામે લખેથી સારો માલ તપાસી કીધાયતે લાઇને મોકલીશું.

કમીશન કીંમતના પ્રમાણ મુજબ જુજ લેશું.

અલાહીન એમ. એચ. મહેરઅલી

પુસ્તકો વેચનાર અને જોઈતી ચીજો કીધાયતે મોકલનાર

કુંગરી બજાર-લીમપુરા પાસે, —મુંબઈ.

શીખનાર તરત શીખી શકે છે. યાદ રાખવું કે એ ધોરણે બીજા કોઈનાથી

પુસ્તકમાં નથી માટે હરેક પુસ્તક ઉપર એમ. એચ.

મહેરઅલી નામ તપાસીને લેજો.

નકા ટાટી, પ્રમાણુ

મિશ્રરસી વગેરે હિસાબ

જાઓ સાથે.

જુદા જુદા તોલના ને દિસા

તૈયાર કીધેલા જાઓ.

હુંડીયા અને જાળના તૈયાર કીધેલા

જાઓ.

તોલ અને ગજરના હિસાબ અને

અન્યનો દન પ્રમાણનો દેડો.

ઉપરાંત સંખ્યાબંધ ખાખતો 'વેપારની કુચી' માં સમાવેલી

તારના સંદર્ભ

તારના પાકો તેના

સાથે.

ગુજરાતી નામ સંદર્ભ

ખાખતી અન્યની

સમજૂતી અન્યનો સંદર્ભ

વિલાતની આપતી જતી આકૃતિના હીરાખાખતોવાર દાખ

“હુંડીગણિત કૃપાણુ” કાં ૩૧ વી. પી. ૦) ને
જેમા

જો આવાના ચડતા આવે

૧ શીલોગ કા પેનીયી ૧ શીલોગ ૪૫ પેની સુધીના દરેક આવના

પ્રકારના રૂપીયા અને રૂપીયાના ચોંડના હિસાબના તૈયાર જાઓ છે

અલાદીન એમ. એચ. મહેરબાની

કુવેલી ખાખતો—શીખપુરા પાસે—મુબાઇ.

